

2) I. B. 4. Østersregalet. Udvalget har modtaget følgende Beretning:

Landbrugsministeriet. København, den 28. November 1928.

Journ. Nr. D. g. 125°.

Hoslagt skal man fremsende en fra Forpagteren af Østersfiskeriet i Limfjorden modtagen Beretning om Østersfiskeriet i Driftsaaret 1927—28.

TH. MADSEN-MYGDAL.

Til Folketingets Finansudvalg.

J. Wilcke.

Bilag.

Til Landbrugsministeriet.

Herved tillader jeg mig at fremsende Beretning om Østersfiskeriet i Sæsonen 1927—28.

Fiskeriet paabegyndtes 1. September ved Udsendelse af een Skrabebaad, medens Skrabebaad Nr. 2 først udsendtes i de sidste Dage af samme Maaned.

I Modsætning til den foregaaende Sæson, 1926—27, hvor Vejret nærmest var ideelt for Fiskeriet ikke alene før Jul, men ogsaa den allermeste Tid efter Jul, var Vejrliget i Sæsonen 1927—28 ualmindelig ugunstigt. Ikke alene blev Fiskeriet afbrudt Gang paa Gang — hyppigt flere Gange ugentlig — paa Grund af Storm, men midt i December indtraadte der en meget haard Kuldeperiode, som foraarsagede Fjorden tillagt i Løbet af ganske faa Dage, og først i Slutningen af Januar lettede Isen saa meget, at Fiskeriet kunde genoptages om end kun i beskedent Omfang.

Da Frosten i December kom betydelig tidligere end ventet, var det ikke lykkedes at samle tilstrækkelig stort Lager sammen inden Jul, hvorfor ogsaa Skrabebaad Nr. 3 udsendtes i Slutningen af Januar.

Regnskabet for de opfiskede Østers stiller sig saaledes:

Opfiskede Salgsøsters	2 050 781 Stkr.
heraf solgt, anv. til Reklame, Erstatning	1 968 981 —
døde og bortkastede	44 800 —
medens der blev genudlagt	39 000 —
Af Undermaalsøsters opfiskedes og genudlagdes ..	1 016 900 —

Af de solgte Østers gik 1 186 584 Stkr. til Indlandet, medens Resten, 780 397 Stkr., gik til Udlandet. Begge Steder kunde der være solgt betydelig flere, da Salget paa Grund af den tidlige Vinter og det deraf stammende svigtende Fiskeri maatte rationeres fra Midten af Januar og praktisk talt indtil Slutningen af Sæsonen; og endskønt Fiskeriet blev drevet med den største Energi af Mandskabet paa de tre igangværende Baade, var det ikke muligt at faa et til Behovet svarende Udbytte, da Bestanden paa Bankerne havde lidt ved den strenge og særlig tidlige Frost.

I min Beretning for Sæsonen 1926—27 udtaler jeg, at Østersfiskeriet drevet efter den nuværende Metode maa have en betydelig Fremtid for sig. Den sidst forløbne Sæson kan kun give mig Ret i dette Synspunkt, idet jeg dog maa tilføje, at udover de i forrige Beretning nævnte Fare- og Risikomomenter maa ogsaa i høj Grad fremhæves den Skade, en streng Vinter kan foraarsage.

Yngelafsætning har ikke fundet Sted hverken i Sommeren 1927 eller 1928. Grunden hertil kan absolut ikke søges i manglende Ynglelyst hos de udlagte Østers, idet stadige Undersøgelser, foretagne begge Somre igennem, viste, at et endog meget stort Antal af de udlagte Østers ynglede, men ene og alene i, at Vandtemperaturen var alt for lav, ikke mindst for Sommeren 1928's Vedkommende.

Jeg har gentagne Gange overfor det høje Ministerium hævdet, at der bør findes Udlægsbanker ogsaa i andre Dele af Fjorden end Nissum Bredning, for at der i den rette Sommer overalt — og da ganske særlig i Livø Bredning — kan være Mulighed for Produktion af tilstrækkelig Yngel til Fasthæftning.

De gentagne kolde Somre har vist, at der endnu ingen Skade er sket ved, at man ikke har fulgt mit Raad, men efter menneskelig Beregning kan den for en stærk